

Patriarhia Română

Biserica Sfânta
Parascheva Bruxelles

Cuvânt

Creștin

F o a i e a r o m â n i l o r d i n B e l g i a

Știri

SEMINȚELE MÂNTUIRII—CUVINTELE SCRIPTURII ȘI ICOANELE BISERICII

Mitropolitul Primat al Cehiei și Slovaciei la Patriarhia Română

Preafericitul Părinte Hristofor, Mitropolitul primat al ținuturilor Cehiei și Slovaciei, și-a început ieri vizita oficială în Patriarhia Română, la București. Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, l-a întâmpinat pe Mitropolitul primat în Catedrala patriarhală, unde a avut loc o slujbă în prezența celor doi Întâistătători de Biserică.

370 de ani de la definitivarea Mărturisirii de credință a Răsăritului

Programul sărbătorii Sfintei Parascheva cuprinde, în acest an, o serie de evenimente legate de un moment foarte important pentru Biserica noastră - 370 de ani de la desfășurarea lucrărilor Sinodului de la Iași, cel care a definitivat Mărturisirea de credință, devenită, ulterior, o normativă a întregii Ortodoxii. În octombrie 1642, la Iași, în Sala Gotică a Bisericii 'Treierarhi', o seamă de înalți prelați, reprezentanți ai Ortodoxiei ruse, grecești și latine discutau pe marginea unui act extrem de important pentru Biserica Răsăritului - Mărturisirea de credință a mitropolitului de Kiev, Petru Movilă.

Sursa: www.basilica.ro

Anunțuri

Curs gratuit de limba franceză pentru începători, la Biserica Sfânta Parascheva, în fiecare zi de miercuri, începând cu ora 18.00

Scoala parohială pentru copii în fiecare zi de sâmbătă, începând cu ora 12.00

Taina Sfântului Maslu vineri, la ora 18.30

Pilda Semănătorului din Evanghelia Duminicii a XXI-a după Rusalii cheamă pe toți oamenii să facă roditor cuvântul lui Dumnezeu. Prin neascultarea poruncii lui Dumnezeu, Adam a pierdut harul lui Dumnezeu și comuniunea cu El, pentru că nu s-a smerit și nu a ascultat de Dumnezeu, Izvorul vieții și al nemuririi (cf. *Romani* 5, 17-19). Hristos, Noul Adam, prin smerită ascultare față de Dumnezeu până la moarte (cf. *Luca* 23, 46; *Filipeni* 2, 4-10; *Romani* 5, 19) a răscumpărat păcatul neascultării lui Adam cel vechi și a restabilit comuniunea omului cu Dumnezeu. Refacerea legăturii omului cu Dumnezeu se realizează, așadar, prin întruparea lui Hristos și prin lucrarea Sa mântuitoare, deoarece numai Fiul lui Dumnezeu Care S-a făcut om îl poate elibera pe om de păcat și de moarte și îi poate da puterea de a deveni fiu al lui Dumnezeu prin harul Duhului Sfânt. 'Cuvântul lui Dumnezeu, făcându-se om, a umplut iar de cunoștință firea golită de cunoștința dată ei. Și întărind-o până la neschimbare, a îndumnezeit-o, nu prin fire, ci prin calitatea ce i-a dat-o, pecetluind-o cu Duhul Său, ca să nu-i lipsească nimic, precum a dat apei tărie prin calitatea vinului. Căci pentru aceasta s-a făcut om adevărat, ca să ne facă pe noi dumnezei după har'.¹ Această experiență a comuniunii omului cu Dumnezeu pe care Hristos o dăruiește omului, se realizează întru Duhul Sfânt trimis în lume de către Fiul întrupat și de către Tatăl ceresc (cf. *In.* 14, 26; 15, 26).

În învățăturile și faptele Mântuitorului Iisus Hristos se arată taina iubirii smerite și atotputernice a Preasfintei Treimi pentru om și posibilitatea omului de a participa la viața veșnică a Preasfintei Scripturi. Sfântul Apostol Pavel spune despre Hristos, Cel Răstignit și Înviat, că Dumnezeu 'împreună cu El ne-a sculat (înviat) și împreună ne-a așezat întru ceruri, în Hristos Iisus' (*Efesenii* 2, 6). Așadar, centrul vieții spirituale a

Bisericii îl constituie Persoana Mântuitorului Iisus Hristos, Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu, Care S-a făcut om ca să dăruiască omului viața veșnică în comuniunea Preasfintei Treimi.

Cântul lui Dumnezeu e tainic prezent în cuvintele Sfintei Scripturi

Prin lucrarea Duhului Sfânt, Logosul sau Cuvântul lui Dumnezeu Se află tainic prezent în cuvintele Sfintei Scripturi și ale Sfintei Tradiții, ambele păstrate în Sfânta Biserică.

De aceea, Biserica - Trupul tainic al lui Hristos - este luminată și călăuzită de același Duh Sfânt Care a inspirat Scripturile și are misiunea de a recepta și mărturisi prezența activă a Cuvântului lui Dumnezeu în lume, ca pregustare a Împărăției cerurilor. *Sfinții Părinți ai Bisericii arată că în Biserica lui Hristos ne hrănim din conținutul spiritual al Sfințelor Scripturi, ca și din pâinea Sfintei Euharistii, deoarece conținutul spiritual al acestora este Hristos Însuși - Cuvântul lui Dumnezeu sau Cuvântul dăruitor de viață veșnică.* Întrucât Hristos Cel Răstignit și Înviat rămâne mereu prezent în Biserica Sa până la sfârșitul veacurilor (cf. *Matei* 28, 20), **citirea Sfintei Scripturi, prin care noi intrăm în comuniune cu Hristos - Cuvântul vieții, este un act de comuniune și creștere spirituală în iubire față de Dumnezeu și de oameni.**

Despre importanța cunoașterii Sfintei Scripturi, mai ales a Sfintei Evanghelii, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: 'Citirea oricărei cărți din Scriptura cea de Dumnezeu insuflată este pentru cei cu luare-aminte cunoaștere a drepte credințe; dar Scriptura Sfântă a Evangheliilor este covârșirea celor mai înalte învățături, căci cuvintele din Evanghelii sunt poruncile prea înaltului Împărat.' Sau: 'Evanghelia este sursa mântuirii noastre, a vieții veșnice, că este puterea lui Dumnezeu spre mântuire, temeiul îndreptării noastre.'³ Citirea Sfintei Scripturi și a Scrierilor Sfinților Părinți este o activitate spirituală foarte necesară mai ales în lumea de astăzi, marcată de fenomenul secularizării, perceput ca înstrăinare spirituală a omului de Dumnezeu, și afectată de individualism, perceput ca însingurare egoistă a omului în relația sa cu semenii, într-o lume invadată de cuvinte și imagini mediatice fără un conținut spiritual profund.

Însă, Cuvântul lui Dumnezeu prezent și ascultat în viața Bisericii ne învață și ne ajută să simțim că sufletul omului valorează mai mult decât toate bunurile materiale terestre și că omul este creat nu pentru a sfârși în moarte, ci pentru a trăi veșnic în iubirea lui Dumnezeu. De aceea, viața creștinului pe pământ trebuie să fie pregătire pentru bucuria vieții eterne, în comuniunea de iubire a lui Dumnezeu cu oamenii din toate timpurile și din toate locurile. (1 Sf. Maxim Mărturisitorul) (2 Sf. Ioan Gură de Aur)

† Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române (Fragment din predica la Duminica a XXII-a după Rusalii)

CUVÂNT CREȘTIN

V I A Ț A S F I N T E I C U V I O A S E P A R A S C H E V A D E L A I A Ș I

Sfânta Cuvioasă Parascheva s-a născut în satul Epivata din Tracia, nu departe de Constantinopol, și a trăit în prima jumătate a veacului al XI-lea. Părinții ei erau oameni evlavioși și înstăriți, care, în afară de Sfânta Parascheva, au mai avut un fiu, Eftimie. Acesta avea să fie mai târziu episcop al Maditului și Sfânt Ierarh izvorător de mir (pomenit la 5 mai). Tatăl lor, pe nume Nichita, a murit pe când copiii aveau doar câțiva ani, iar mama lor, al cărei nume nu s-a păstrat, s-a îngrijit să le dea o bună creștere, în frica de Dumnezeu și în deprinderea faptelor bune creștinești, dar mai ales în deprinderea rugăciunii, a postului și a milosteniei. Odată, pe când avea 10 ani, a auzit cuvintele Domnului spuse tânărului bogat: „Mergi, vinde averile tale, apoi vino de urmează Mie!” (cf. Matei 19, 21). Fericita a ascultat aceste cuvinte ca pe o chemare a lui Dumnezeu, sporindu-și râvna pentru rugăciune, privegheri, milostenie și nevoiță. Nu o dată Sfânta a dat săracilor hainele sale cele bune, îmbrăcând hainele ponosite ale acelor, iar odată a dat ca milostenie chiar cruciulița de aur pe care o purta la piept, înlocuind-o cu una de lemn. Certată de mama sa, fericita a răspuns că sfânta cruce este semnul dragostei lui Hristos pentru oameni și a socotit că o poate da milostenie din dragoste față de semenii, după porunca lui Hristos. La vârsta de 15 ani, după trecerea la Domnul a evlavioasei sale mame, ca una ce avea dorința de a se retrage din lume și de a trăi în singurătate, aproape de Domnul, Sfânta a înțeles că, pentru ea, a venit vremea să lase toate și să urmeze Mântuitorului. Moștenind o mare avere de la părinți, împreună cu fratele ei, tânăra Parascheva și-a dăruit săracilor partea ei de moștenire și a mers la Constantinopol, să se închine moaștelor Sfinților și să caute povățuire duhovnicească. De acolo a mers la o mănăstire închinată Născătoarei de Dumnezeu, în Heraclea Pontului, unde a rămas vreme de cinci ani, ducând o viață aspră, la anii tinereții ei, după rânduiala monahiilor, apoi a plecat la Ierusalim, ca să se închine Sfințelor Locuri. Deci, văzând, cu mare mulțumire sufletească, acele Sfinte Locuri binecuvântate de pașii Mântuitorului, a zburat ca o pasăre prin pustia Iordanului și, aflând o mănăstire de fecioare, a intrat acolo și cânta necontenit laude lui Dumnezeu, vărsând râuri de lacrimi, că o stăpâna o nesfârșită dragoste de Mirele Hristos și i se dăruise culmea virtuților pustnicești, smerita cugetare. Deci, a venit îngerul Domnului și i-a zis: „Să lași pustiu și să te întorci în patria ta, că acolo ți se cuvine să-ți dai trupul pământului”. Și, înțelegând Cuvioasa că porunca este de la Dumnezeu și că viața ei este scurtă, a lăsat fără voie pustiu și, venind în împărăteasca cetate, Constantinopolul, a intrat în biserica cea preafrumoasă a Sfintei Sofii, apoi în biserica Vlaherne a Născătoarei de Dumnezeu și a dat laudă lui Dumnezeu, că i-a ajutat să-l slujească cu credință. Cuvioasa Parascheva, care avea pe atunci doar 25 de ani, s-a întors în patria sa, așezându-se, ca o străină, lângă biserica „Sfinților Apostoli” din satul Calicratia, sat vecin cu Epivata natală. Și, viețuind acolo încă doi ani, rugându-se pentru sine și pentru toată lumea, și-a dat obștescul sfârșit în mâinile preaiubitului ei Mire, Hristos Cel viu, iar trupul ei a fost îngropat lângă biserică. Și, trecând vreme de mulți ani, un corăbier a fost înmormântat lângă sfântul ei trup, iar Cuvioasa s-a arătat în vedenie mai multor credincioși, cerându-le să scoată din pământ sfintele ei moaște. Și, fiind scoase din mormânt moaștele cele întregi și bine mirositoare ale Sfintei, Dumnezeu le-a proslăvit cu faceri de minuni. Că bolnavii și îndrăciții dobândeau tămăduire, atingându-se de sfintele ei moaște. Sfintele moaște au fost dăruite Moldovei de patriarhul Constantinopolului Partenie I (1639-1644), ca recunoștință pentru dărnicia domnitorului Vasile Lupu, care plătitise toate datoriile Patriarhiei ecumenice.

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII 15—21 OCTOMBRIE

- 15 L Sf. Mc. Luchian preotul; Sf. Ierarhi Savin, Episcopul Ciprului și Vars, Episcopul Edesei
16 M Sf. Mc. Longhin Sutașul; Sf. Mc. Leontie, Dometie și Terentie; Sf. Cuv. Gal
17 M Sf. Prooroc Oseea; Sf. Cuv. Mc. Andrei Criteanul
18 J + Sf. Apostol și Evanghelist Luca; Sf. Mc. Marin cel Bătrân; Sf. Cuv. Iulian
19 V Sf. Prooroc Ioil; Sf. Mc. Uar, Felix preotul și Eusebiu diaconul
20 S Sf. Mare Mc. Artemie; Sf. Cuv. Matrona
21 D + Sf. Cuv. Mărturisitori: Visarion, Sofronie și Sf. Mc. Oprea; Sf. Preoți Mărturisitori: Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel; Sf. Cuv. Ilarion cel Mare (Duminica a 23-a după Rusalii)

Biserica Sfânta Parascheva se susține prin contribuțiile credincioșilor. De aceea, orice ajutor este binevenit.

Pentru ca ea să își poată continua existența, este nevoie de sprijinul dumneavoastră.

Membrii consiliului consultativ al bisericii vă stau la dispoziție pentru toate informațiile necesare.

Vă mulțumim!

Biserica Sfânta Parascheva—Rue de la Charité 41 1210 Bruxelles

Tel: 0496290543 e-mail: preot@sfantaparascheva.be www.sfantaparascheva.be

Cont bancar pentru donatii BE73 9730 6135 5160